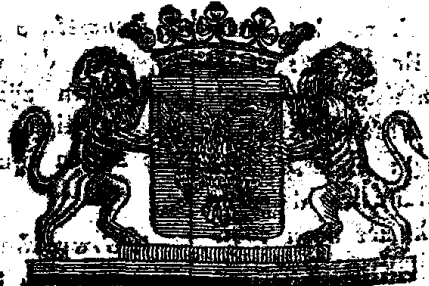

ARNHEMSCHE

COURANT.

Dingsdag

1 Junij.

EGYPTEN en SYRIË.

In eenen brief uit Alexandrië aan de *Allgemeine Zeitung* leest men: Eindelijk is het verdrag tusschen de Oosten en de Fransche vrede-status gesloten. De regering heeft aan de consulaten bekend gemaakt, dat een gedeelte des Turkschen legers bij Bir den Eufraat overgetrokken is, en dat op *Mehemed-Ali's* grondgebied, het zoogenaamde pachalik Aleppo, staat *Ibrahim* pacha, die zich tot nog toe op het defensieve hield, heeft thans bevel gekregen geweld met geweld te keeren. De oorlog zal dus nu wel reeds begonnen zijn. De positie echter van het Turksche leger is slecht, in geval van nederlaag zou het oorebaar verloren wezen. De vloot houdt zich zeilvaardig; nog is er evenwel geen bevel tot uitloopen gegeven. *Mehemed-Ali* is nog niet hier, maar bevindt zich in Delta. Over het verloop van den oorlog is men hier over het uitsluitend uitspelen van den oorlog verblijd, want de *Mehemed-Ali's* magnatie, die in alles bebrachte, in waar-schijnlijkheid zal de eerste slag beslissend wezen, die ze verliest, verliest zijn rijk, indien er geene Europese mogendheden tusschen beide komen. Geheel Syrië staat op tegen *Ibrahim*, in geval van eene nederlaag, daarentegen zullen alle Drusenstammen, alle Bedouinen, Kurden en Turkomanen, ja, een gedeelte van het Turksche leger voor hem zijn, zoodra hij overwinnaar is. Het leger van *Ibrahim* in Syrië bedraagt 96,930 men reguliere troepen, 30,000 irreguliere. De sterkte van het Turksche leger wordt verschillend opgegeven; het schijnt echter op 65,000 met 100 stukken geschut te mogen worden gesteld.

— *Alexandrië 7 mei.* Gisteren kwam over Konstantinopel en Smyrna een Russische koerier alhier uit St. Petersburg na 22 dagen reis aan. Omtrent zijne depêches is niets met zekerheid bekend. Men houdt het echter voor zeker, dat Rusland den vrede wil, het *status quo* en betaling van den oljus van *Mehemed-Ali*, die teeds den 1sten maart vervallen is en 600,000 daal- ders bedraagt. Bij gebrek hiervan wil het gembene zaak met de Porte maken, vooral indien er van *Mehemed-Ali's* zijde aanleiding tot eene vrede-breuk gegeven werd. De geheele Egyptische vloot zal binnen weinig da- gen onder zeil gaan, alle schepen zijn zeilvaardig. (*Allg. Zeit.*)

TURKIJE.

Alexandrië 7 mei. Den 3den is het garnizoen dezer plaats alhier uit Konstantinopel vertrokken, om vandaar naar de kust overgezet te worden, waar het garnizoen op hare beveling is opgetrokken zoodanig ophoopt, dat een poging tot voltrekt onwillebaar beschouwd wordt. (*Allg. Zeit.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, 24 mei. Men verneemt hier van vol onderrigte personen, dat de secretaris van het Belgische gezantschap, graaf *Filain XIII*, benevens de attaché's binnen drie weken weder te Weenen zijn zullen. Intusschen zullen de ratificatiën van het Hollandsch-Belgische traktaat van alle zijden uitgewisseld worden en het geschil der Belgische regering met Oostenrijk en Pruisen door verwijdering van den generaal *Skrzynecki* bijgelegd zijn, zoodat de heer *O'Sullivan de Grass* weder in zijne diplomatische betrekking optreden kan. (*H. Z.*)

PRUISSEN.

Berlijn, 26 mei. Ergisteren was in onze diplomatieke salons algemeen de tijding verspreid, dat thans de keus eener vrouw voor den erfprins van Rusland getroffen was. De jonge prins zelf zou zich onbewimpeld uit eigen neiging, tot groote vreugde van het keizerlijk huis, verklaard hebben voor de prinses *Maria (Maximiliana, Augusta, Sophia)*, geboren den 8den augustus 1824 van Meissen en bij Rijn, eenige dochter van den groothertog. Met deze tijding zou het vertrek van den Russischen generaal graaf *von Witt* naar Frankfort in verband staan. (*O. P. A. Z.*)

Paris, 26 mei. Aangaande de aanstaande verblijfplaats van den aartsbisschop van Posen is nog niets beslist, vsmmits hij bij zijne weigering volhardt om eene rustplaats te kiezen, en zijn woord van eer te geven dat hij zich niet zal verwijderen of eenigzins insluten zal met de uitroeping der hem ontnomen waardigheid. Uit Posen verneemt men dat de ruimschap der veroordeeling van den aartsbisschop aldaar bij lang niet zich ontvredeuen indruk gemaakt heeft, welken men verwachtte. De burgerlijke weldaden en verbeteringen welke de staat aldaar sedert eene reeks van jaren in de betrekkingen zijner Poelsche onderdanen verrigt, hebben nu vertoowen gevestigd. Zoo heeft nog onlangs eene koninklijke bevelens-order van den 5den op nieuw herinnerd, naauwkeurig acht te geven op de Poelsche taal gebozigd worde in alle gevallen, waarin eene taal moet worden gebruikt voorschrijft. De adel is aan het af-
nederdijng der schaker en verlichting der militaire dienst maken de be- ring beinaam. Men verwacht de uitsterking, welke de afacting van den aartsbisschop, als antwoord op het laatste, Roomsche staatsrecht, beoogt ge- gen zal, en men verwacht veel meer van den tijd, dan van de verandering de bevestiging, welke eene groote noordsche mogendheid, ontange van ge- den heeft.

» Professor *Schönlein* moet de voordeelige aanbiedingen die hem gedaan zijn, aangenomen hebben, op voorwaarde, dat hij de kliniek en de *lex- amina* niet in het latijn zou behooren te houden; het eerste is hem toege- staan.

» Bij overhooping van alle vakken en de vermaningen aan ouders en voogden om huise aanhoorigen niet zonder gewichtige redenen te laten str- deren, had zich reeds sinds langen tijd de groote stroom naar de krijgs- dienst gewend, waar men uitzigt heeft met rijk en bekwaamheden spoedig de gevollde plaats van officier te erlangen. Door desen aansdrang zijn ech- ter de regimenten binnen kort zoo overvoerd geworden, dat de meeste voor lange jaren eiken vrijwilliger afwijzen moeten. Alle hebben zoo veel over- tallige officieren, dat deze slechts vaandrags-soldij, de vaandrigen slechts onder-officiers traktement bekomen. Hierdoor wordt het getal der officie- ren zelven verminderd, waarbij de practische dienst tijdt. De gunst van *Z. M.* of gewigtige voorspraak is thans noodig om vsmen jongen aan te het leger te doen opnemen. De groote menigte van den aristocratische adel, die de militaire dienst als de eenige gevollde loopbaan voor zijne zonen beschouwt, en uit oude tijden op een zeker voorregt aanspraak maakt, hetwelk door dan staet begunstigd wordt, hindert des te meer de wenschen der overigen. Bur- gerlijke worden gevolgelijk meereendeels afgewezen; want aan den ou- den adel sluiten zich de zonen der officieren aan, welke de meeste aanspraak hebben en waarvoor de kadettenhuizen open staan. De aan- drang tot de militaire opvoedinggestichten is buitengemeen groot, en de vaders laten derhalve huane zonen dikwijls nog in de wieg op de lij- ten aantekenen. Deze overhooping heeft de oprigting van nieuwe ka- dettenhuizen in Silezië en aan den Rijn ten gevolge gehad, en deze ge- zamenlijke staets-inrigtingen alleen zullen dra toereikend wezen om over- vloedig te worden in de behoefte van officieren des legers, zoo dat zelfs het grootste gedeelte des adels niet meer opgenomen worden kan. Onder deze omstandigheden moet de groote menigte zich naar de nijverheid wen- den en reeds ziet men de zonen uit hoogere standen burgerlijke neringer ter hand nemen, waarop men nog voor tien jaren met zekere minachting nederdijng.

» Van eenige dagen werd er in twee kanten ingebrooken en het aldaar- elven gestolen. Den 1sten dier politie deelde gebakkenstaart diegenen die na de misdada te grijpen en het gestolen te stelen te beoogden.

ENGLAND.

Londen, 30 mei. De *Courier* zegt, dat de ratificatiën van het eind- tractaat door het Belgische gouvernement, in den morgen van 30den, al- hier is ontvangen en dat de uitwisseling morgen zal plaats hebben.

— De ambassadeurs van Rusland, Turkije en Frankrijk hebben gisteren met lord *Palmerston* gearbeid; men vermoedt, dat in deze bijeenkomst over de Oostersche aangelegenheden is gehandeld.

— De onderneming van den Tunnel gaat met rassche schreden vooruit. De werkzaamheden zijn nu in zoo verre gevorderd, dat men geen 25 voet meer van het laag watermerk van Trinity, aan de zuidoosde, verwijderd is. Men gelooft thans, dat alle gevaar is geweken. Zoodanig men het ge- zegde laag watermerk zal bereikt hebben, kunnen de werkzaamheden van de tegenovergestelde zijde begonnen worden, en de werkljeden aan beide einden van de Tunnel arbeiden. Men verwacht, dat de onderaardsche, of lever onderwater, gemeenschap tusschen Surrey en Middlesex, ten minste voor voetgangers, binnen vijftien maanden gereed zal zijn.

FRANKRIJK.

Paris, 30 mei. De voorzorg-maatregelen, welke het openbaar gezag neemt, geven alle redenen om te hopen, dat de publieke rust niet meer zal gestoord worden. De rondes worden gedurende den dag nog vermeerderd door de aides-de-camp van den marschalk *Gérard*; de posten zijn talrij- ker uitgezet; allerwege heerscht meer waakzorg.

Het proces, voor het hof der peiss moettende gevoerd worden, zal intusschen langzaam voortgezet worden, dan men gedacht had. Het hof zal alleen uit deszelfs regtskundige debatten de opperhoofden onderwerpen, die de schiedelingen wegens het komplot van 12 en 13 mei kunnen gevoerd. De overige insurgenten zullen voor de geestes te regt staan. De openbare meening veldoening gegeven.

— Er hebben gisteren in de forst van de...

belangrijke discussiën plaats gehad. Het gold het onderzoek van het wetsontwerp, vragende tien millioenen voor onze marine. Er heeft zich in geen der bureaux eenige tegenstand tegen het door den minister gevraagde vertoond; maar er zijn onderscheidene gevoelens nopens Frankrijks staatkunde in de Oostersche aangelegenheden te berde gebragt; onderscheiden van de eerste redenaars der kamer hebben aan deze preliminaire debatten deel genomen, die eene schitterende discussie in de kamer doen voorzitten.

Overigens werden de meest uiteenloopende gezigtspunten geopenbaard; de Russische alliantie heeft, even als de Engelsche alliantie, hare verdedigers gevonden; aan de ééne zijde verlangde men dat Frankrijk zich volstrekt niet met de zaak bemoeide, van den anderen kant, dat het een krachtig initiatief nam. De merkwaardigste verdederingen waren die der heeren Guizot en Thiers. Deze beide staatsmannen hebben terecht gedacht, dat men nieuwe inlichtingen afwachten moest eer men nopens de zwaarwrigheid der aangekondigde daadzaken beslissen konde. De heer Guizot heeft aangedrongen op de noodzakelijkheid om het Turksche rijk te handhaven; de heer Thiers op de noodzakelijkheid om nu reeds een gevestigd stelsel te hebben.

Wat de onderscheidene berichten omtrent de gebeurtenissen in het Oosten bieden steeds hetzelfde karakter van onzekerheid aan, als eenige dagen geleden. Dezelve komen echter allen daarin overeen, dat de Turksche troepen werkelijk eene voorwaartsche beweging hebben gemaakt, en dat dien ten gevolge eene botsing tusschen de beide tegen over elkander staande strijdmagten bijkans niet te vermijden schijnt; hoewel er een groot verschil van gevoelens heerscht, ten aanzien van de oorzaken, welke het overtrekken van den Eufrat door het Ottomannische leger hebben te weeg gebragt. Aan den eenen kant wordt dit aan de ongezonde en ook uit een krijgskundig oogpunt nadeelige ligging van Malatia toegeschreven, en zoude daarenboven alles zich bepalen tot eene verkenning; van den anderen kant evenwel stelt men de zaak oorlogzachtiger voor, en wil men weten, dat het voortrukken van Hafiz-pacha het gevolg zoude zijn van geheime instructiën der Porte, en tevens in verband staan met buitengewone wapeningen, welke bij het Russische leger op de grenzen van Turkije en op de Russische vloet in de Zwarte zee zouden zijn opgemerkt.

Wat van deze tegenstrijdige beschouwingen ook zijn moge, het valt niet te ontkennen, dat, zoo het der diplomatie niet mogt gelukken, ook ditmaal door hare herredigende tusschenkomst den zaden van oorlog het ontkiemen te beletten, Frankrijk zich met alle op alle mogelijke gebeurtenis wil voorbereiden. Niet alleen de aanvang van een buitengewoon credit van 10 millioenen tot uitbreiding onzer zeemagt, maar ook de afzending van 10 schepen, die door de regering zijn genomen, strekken tot bewijze. Behalve hetgeen gisteren omtrent Toulon is gemeld, zegt men nog, dat ook naar Brest en Cherbourg de noodige bevelen zijn gezonden tot wapening van alle beschikbare oorlogsvaartuigen, welke onmiddellijk naar het Oosten zullen moeten onder zeil gaan.

In strijd echter met deze oorlogzachtige houding, wordt er verzekerd, dat het gouvernement dezen morgen eene télégrafische dépêche uit Marseille heeft ontvangen, welke doet hopen, dat in weerwil van de bewegingen op de Syrische grenzen van de Turksche en Egyptische legers, de vrede in het Oosten niet zal gestoord worden.

BELGIE.

Brussel, 31 mei. In deszelfs jongste zitting heeft de senaat de motie van den graaf de Quarré aangenomen, waarbij het adjournement der wetsvoordragt, betrekkelijk de regterlijke indeeling van Luxemburg, wordt ongetrokken.

Het ontwerp wegens den Scheldetol is, zonder amendement, met 22 tegen 8 stemmen aangenomen.

Te middernacht is de senaat voor onbepaalden tijd uiteengegaan, daar niets meer aan de orde van den dag was.

In den *Commerce Belge* leest men als volgt:

Naar men verzekert zijn de mogelijkheden, welke tusschen ons kabinet en die van Weenen en Berlijn ter zake van den generaal Skrzynski waargenomen, tot genoegen van de drie hoven volkomen verreffend, door de afzending van prins Metternich, hetwelk bij prins Metternich is gebleven.

De afzending van het 13 april tractaat op dit oogenblik van alle vreemde kanseliers afgezonden zijn. Wat het betreft de reserve, waartoe, van Ruslands zijde, het dekret van uitsluiting der Nassau's aanleiding zou hebben gegeven, kunnen wij verzekeren dat de dienaangaande verspreide geruchten ongerijmd en zonder eenigen grond zijn. Gisteren, vrijdag, was de laatste dag der voor de uitwisseling der ratificatiën te Londen bepaalde zes weken; het bericht van de afzending der onderscheidene akten was er aangekomen; men zal vermoedelijk eenen anderen dag voor de werkelijke uitwisseling bepaald hebben.

Daaromheen komt hetgeen volgt in den Londenschen *Courier* van 20sten mei:

De ratificatie van het Hollandsch-Belgische traktaat is heden morgen bij Brussel ontvangen; de uitwisseling zal morgen plaats hebben.

Brussel, 31 juni. Door den administrateur der openbare veiligheid is bepaald, dat voortaan de tolbeambten op de grenzen met het visa van de paspoorten zijn belast, en zijn dien ten gevolge de plaatselijke besturen uitgenoodigd, om niet meer van de reizigers de paspoorten af te vorderen, die zullen zijn gevisceerd.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 31 mei. Naar men verneemt, zijn door de regering sinds eenigen tijd onderscheidene maatregelen beraamd, strekkende, om de militaire aangelegenheden tot den voet van vrede terug te brengen, zoodra het tractaat van 19 april door de gezanten te Londen zal zijn geratificeerd.

Zoo zullen, onder anderen, naar men wil, de vrijwilligers, die in 1830 en vervolgens, op de roepstem van den koning, ter verdediging van het vaderland zoo volijverig de wapenen hebben opgevat, voor de door hen verleende diensten worden bedankt. Ook zullen de vrijcorpsen worden ontbonden en de mobilisatie van een groot deel der schutterij ophouden. Te gelijker tijd zal de staat van oorlog en beleg onzer grensvestingen een einde nemen, en zullen de tijdelijk aangestelde krijgsgaden aldaar worden ontslagen. Van den anderen kant, wordt ook gesproken van eene geheel nieuwe organisatie des legers. De organisatie des 1ste in groote militaire commando's zou eene groote verandering ondergaan, en bij de infanterie op nieuw worden opgerigt die afdeelingen, welke ten gevolge van den Belgischen opstand zijn opengefallen. Men voegt er bij, dat vele officieren zullen worden gepensioneerd en op non-activiteit gesteld, terwijl de officieren, die tijdelijk bij de mobiele schutterijen zijn gedetacheerd, naar hunne korpsen zullen terugkeeren.

— Dezer dagen zijn door Z. M. benoemd: tot ontvanger der directe belastingen te Delft, mr. J. Evera, thans ontvanger derzelfde middelen te Dordrecht, en zulks in plaats van den heer P. Dinant Meers, wien een eervol ontslag, als zoodanig, is toegekend; tot ontvanger der directe belastingen te Dordrecht, in plaats van den heer Evera, jhr. F. W. A. Beelaerts van Blokland, thans ontvanger te Papendrecht; tot ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Papendrecht, mr. A. P. A. van Hoogendorp, thans te Nieuwpoort e. a., en tot ontvanger der directe belastingen en accijnzen te Nieuwpoort e. a., A. van Cappellen Dn., 2de luitenant bij de mobiele Zuid-Hollandsche schutterij, wonende onder Overachie.

's Gravenhage 31 juni. HH. K. en K. HH. de grootvorst troonopvolger en prins Hendrik der Nederlanden, benevens hoogstderzelver talrijk gevolg, zijn heden avond, omstreeks 10 ure, in deze residentie wedergekeerd.

Bijna al de leden der koninklijke familie, in deze residentie aanwezig, hebben de beide vorsten aan het paleis van Z. K. H. den prins van Franje verwelkomd.

Men verneemt, dat de grootvorst morgen van hier zal vertrekken, en zich, naar men wil, naar Berlijn begeven.

— Men verzekert, dat de twee bataljons grenadiers in de helft dezer maand in deze residentie worden terugverwacht.

Arnhem, 2 juni. Gisteren heeft de ridderschap der provincie Gelderland tot leden der provinciale staten verkozen de heeren: baron van Rheemen tot Rheemshuizen en baron van Voorst tot Voorst.

BEURSBERIGT.

Amsterdam, 31 juni. Over den gang van zaken aan onze beurs valt weinig of veel te zeggen, naarmate men het onderwerp beschouwt. De omzettingen zijn onaanzienlijk, en de veranderingen der prijzen, vooral die der nationale effecten, onbeduidend, zoodat de gewone beursberigten, niet zonder reden, schier dagelijks herhalen, dat er niets te berichten is. — Bringt men echter eenigzins dieper in het wezen der zaak, zoo doet zich deze lusteloosheid, dit gebrek aan elke, eenigzins noemenswaardige commissie, deze schroomvalligheid der geldschieters, na zulk een gewigtige en heugelijke gebeurtenis, als de definitieve sluiting van den vrede en het ophouden van een kostbaar en voor 's rijks financiën hoogstgevaarlijk statu quo als bijzonder opmerkenwaardig voor. Indien de minnelijke betrekking van eenen bijkans tienjarige vrede, die honderde millioenen verslond en nog te verslinden dreigt, in België, eenen grondigen vrede, en hetgeen de beursberigten bij gevolg op de prijzen van de effecten, en de waarde daarvan, als ware daarin niets vreemds gebleven, en de beursberigten, die mogelijk staande houden, dat zij niet meer zijn dan voor drie maanden, toen het eindtractaat nog niet door de Belgische kamer aangenomen, toen het nog niet door alle partijen geratificeerd, toen alles nog min of meer in het onzekere was, — dit is voorzeker eene tegen de algemeene verwachting aandraaijende uitkomst, alleen voor hen verstaanbaar, die de gewigtige daadzaken, de noodlottige cijfers in eene reeks van artikelen over de Nederlandsche financiën in de *Arnhemse Courant* verhaald, ontwikkeld en beredeneerd in haren samenhang, in waarschijnlijk gevolg weten te waarderen. Het zou de grenzen van een gedrongen beursberigt verre overschrijden, in bijzonderheden nopens dit voor de algemeene welvaart zoo hoogst belangrijk onderwerp te treden; eene afzonderlijke (tweede) reeks van artikelen is daartoe veel beter geschikt. Eene daadzaak moge hier echter nog vermeld staan, die tevens ten bewijze moet strekken,

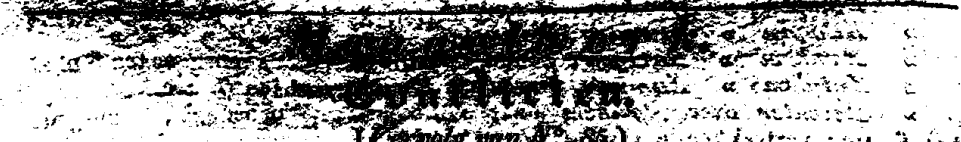
...meing de tegenwoordige prijzen der nationale effecten aan de eenige maanden geleden, dienaangaande gekoesterde verwachtingen voldoen. Op het einde van de maand februari 11. werden door of van wege sommige, doorgaans beter dan het groote publiek in de staatkundige zoowel, als in de financiële geheimen ingewijde huizen, aanzienlijke partijen 2½ pCts. werkelijke schuld (Integrals), onder premie op drie maanden gekocht. Binnen deze drie maanden hebben alle door de koopers (premiegevers) voorzien gunstige gebeurtenissen werkelijk plaats gegrepen. — De Hollandsche-Belgische aangelegenheid is deligief geregeld — en de integrals, die tijdens den koop (einde februari) 55½ — ½ pCt. stonden, staan drie maanden later (einde mei) 55½ — ½ pCt.!

Men zal misschien in het midden brengen, dat de verwikkelingen in Frankrijk, in Engeland, in het Oosten enz., den voortgang der prijzen belemmerd hebben. Maar indien deze omstandigheden inderdaad van dien aard zijn, om aanleiding tot wantrouwen jegens de publieke effecten te geven, zoo hadden dezelve in de eerste plaats op de prijzen van de effecten der het meest daarbij betrokkene staten werken. En wat vindt men bij eene vergelijking van Londensche, Parijsche, Weener beursnotering enz. van toen en van heden? Dat de prijs der 3 pCt. Engelsche consols sedert van 92½ op bijna 94, der 3 pCts. Oostenrijk metalliek van 80½ op 81½, der Fransche 3 pCts. rente van 78.50 op 81.25 geklommen is, na reeds 82 pCt. te hebben bereikt. — Zoo dan, ook na aftrek van den intusschen daar op gemaakte winst (opgevoerd), de verbetering op deze laatste nog ruim 2 pCt. bedraagt. Veel aanzienlijker nog was de rizing in de prijzen der verschillende Belgische leeningen. Dus alleen die der Nederlandsche effecten mochten geene verbetering ondergaan ten gevolge van den vrede tusschen Holland en België, door de bij deze gelegenheid op nieuw duidelijk gebleken goede verstandhouding tusschen de groote mogendheden, — geene verbetering hoegenaamd, in weerwil dat ook de omstandigheden met betrekking tot het geld zich veel gebeterd hebben, hetwelk toen tegen 5 à 5½ te verzeft gevraagd, thans tegen minder dan 4 pCt. aangeboden wordt.

Dit verschijnsel verdient in de geschiedenis der financiën vooral te worden aanteekend. Er zal wel gelegenheid zijn, daarop terug te komen.

Hoe zoude het intusschen volgens alle waarschijnlijkheid met Nederland's crediet gesteld zijn, bijaldien het Belgische vraagstuk niet beslecht ware; bijaldien de effecten van alle andere staten even vele procenten waren gedaald, als zij gerezen zijn; bijaldien het geld in stede van ruim nog schaarscher was geworden?!

Waar alle redeneringen worden door de éene beheerscht: Nederland's financiële toekomst is aan eene eigene, daar toe ingestelde commissie toevertrouwd; VAN HAAR HANGT DE WELVAART VAN NEDERLAND AF! Ik behoude mij voor, de waarheid dier paradox schijnende woorden nader te doen

Het tegenwoordig onderwerp is gewis voor de meest uiteenlopende beschouwingen vatbaar, en niets gemakkelijker dan, bij de behandeling daarvan, onverschillig in welken zin, boekdeelen vol te schrijven. Geredelijk brengt men daarbij ter sprake de grondslagen der burgermaatschappij en van alle regering; den aard en het wezen van het soeverein gezag; de verschillende staatsvormen, en derzelver onderscheidene werking; treedt in beschouwingen over de *trias politica*, en voegt er zoo veel geschiedenis bij, als men goedvindt; maar op dit ruime veld hebben wij ons thans niet gewaagd en zullen wij ons thans niet wagen. Wij bevinden ons op den Nederlandschen bodem; wij vinden daar eenen erkenden *regtstoestand*, het *regt* erkend als de grond van de maatschappelijke vereeniging, en van het staatsgezag, eene grondwet, die de grenzen der verschillende magten, of de bevoegdheid van de personen met eenige magt bekleed, regelt; bij die grondwet (art. 162 en volgg.) eene *regterlijke magt* gevestigd, die bij uitsluiting van alle *twistgedingen* over eigendom of daaruit voortspruitende regten over schuldvordering en burgerlijke regten kennis neemt, en bij die grondwet verboden, dat iemand tegen zijnen wil zal worden afgetrokken van den *regter*, dien de wet hem toekent. Alzoo voort specialiserende, vragen wij, wie durfde zich onder deze omstandigheden verstouten de heeren *CUNASYS* en *PROOST VAN ROEGENDIJK* van hunnen wettigen *regter*, het hof van Holland, af trekken? met andere woorden: met welk *regt* geschiedde dit? Nog eens met andere woorden: wat is de *regtsgrond*, de wettige grond van onze *quasi-conflicten*? Benvondig en alleen bij deze *wettigheid* (eene kleinigheid) verlangen wij thans de vrienden van onze *ministars* en van den heer *VAN MAAREN* in het bijzonder te bepalen.

Nadat reeds bij een besluit des konings van 5 mei 1816, bij uittreksel te vinden in het bijvoegsel tot het *Staatsblad* voor 1817, bladzijde 979, was vermeld: *Les autorités administratives ne pourront plus élever des conflits d'attributions pour arrêter ou embarrasser le cours ordinaire de la justice.* Nu wordt bij de wet van 16 juni 1816 (*Staatsblad* N°. 27) alle zoogenaamde *conflicten van attributien*, welke in *twistgedingen* over

eigendom, schuldvordering of burgerlijke regten, door de administratieve autoriteiten, volgens de bepalingen der Fransche wetten, waren opgeworpen, en omtrent welke nog geen uitspraak was gedaan, voor zoo veel des noods, vervallen verklaard, met bepaling verder der wijze waarop deze zaken, voor zoo verre die voor de raden van prefecture of voor den staatsraad aanhangig waren, naar den gewonen *regter* zouden worden overgebracht en aldaar afgedaan. De verdere mogelijkheid van eenige administratieve jurisdictie wordt bij dezelfde wet zelfs niet vermoedt. Opmerkelijk is het, hoe de centrale sectie der staten-generaal, in haar verslag op het ontwerp der wet, zich omtrent deze zoogenaamde *conflicten van attributien* heeft verklaard. Zie hier de eigene woorden, te vinden in den *Staats-Courant* van 1 juni 1816. "Onder die verordeningen onzer grondwet, waarop elk peldenkend Nederlander den hoogsten prijs moet stellen, bevindt zich voorzeker ook art. 165, waarbij bepaald wordt, dat alle geschillen, zonder onderscheid, over eigendom of daaruit voortspruitende regten, over schuldvordering of burgerlijke regten, uitsluitend tot de kennis der regterlijke magt behooren. Dit grondbeginsel, waarvan de *stipte inachtneming* een der zekerste waarborgen voor de burgerlijke vrijheid oplevert, komt overeen met onze voevaderlijke wetten en gewoenten. In verre de meeste Nederlandsche gewesten is de behandeling en beslissing van contentieuse zaken bij administratieve collegiën en autoriteiten eerst op het tijdstip van derzelver inlijving in Frankrijk bekend geworden. Bij de Fransche wetgeving toch was de kennisneming van een groot aantal, uit hunnen aard, regterlijke geschillen, onder den naam van *contentieux administratif*, aan de raden van prefectuur, en, in cas van appel, aan den staatsraad opgedragen; en de administratieve autoriteiten, ten allen tijde genegen, om haar gezag en haren werkkreng uit te breiden, en door den steeds toenemenden geest van overheersching van Frankrijks opperhoofd daartoe des te meer uitgelokt, wisten dagelijks, door het opwerpen van zoogenaamde *conflicten van attributien*, meer en meer alle soorten van *twistgedingen* aan de regterlijke magt te onttrekken en aan hare eigene beslissing te doen onderwerpen. De duidelijke letter der grondwet maakt zoodanige overschrijding van de grenzen van het regterlijk gezag door de administratieve autoriteit in het vervolg onmogelijk (?): alle geschillen zonder onderscheid, iemands eigendom of burgerlijke regten ten onderwerp hebbende, moeten voor den bevoegden *regter* worden gebracht en behandeld. Om die bepaling van de grondwet tot stand te brengen, behoeft de wetgevende magt niet op nieuw te worden ingeroepen; maar er zijn nog ettelijke zaken aanhangig, in welke, volgens de vroegere, bij de vereeniging met Frankrijk, ingevoerde wetten, *conflicten van attributien* zijn opgeworpen; omtrent de afdoening dezer zaken was het noodig bepalingen te maken. Hiertoe is betrekkelijk het ontwerp van wet door Z. M. aan deze kamer toegezonden, en strekkende om alle aanhangige zaken van dien aard op de eenvoudigste en doelmatigste wijze bij de regterlijke magt over te brengen, terwijl daarbij tevens, voor zoo veel des noods (want dit brengt de grondwet zelve mede) alle *conflicten van attributien*, waaromtrent nog geen uitspraak is gedaan, voor vervallen worden verklaard."

Has toch heeft men, bij zoodanige stellige bepalingen der grondwet, na de meest formele ten uitvoerlegging dier bepalingen, na de meest autoritairste uitlegging van het wettelijk gezag, nog zoogenaamde *conflicten van attributien* kunnen opwerpen? Het antwoord mij, gij onbepaalde voorstanders van de *wettigheid* daarvan, hebden van het door onze ministars voor en na de afdoening der twistgedingen gevolgd stelsel van bestuur; gij, die ons Nederland steeds prijst als het toonbeeld van burgerlijke en staatkundige vrijheid. Het geldt hier, M. M. H. H. geene kleinigheid. Het geldt hier *het zijn* of *niet zijn* onzer grondwettige instellingen. Wij weten het, dat de Advocaat-Generaal bij het provinciaal hof van Holland, Mr. PIERERS, bij de mededeeling van het bedoeld conflict in zijn dien ten gevolge gedaan *requisitoir* tot schorsing van gedings, zich gegrond heeft op art. 2. van het besluit van 5 oktober 1822. (*Staatsbl.* N°. 44;) maar wij herinneren ons ook, dat de heer *VAN DER WERF* reeds in 1829 in zijne meergenoemde *Proeve over de wettigheid en onafhankelijkheid der regterlijke magt*. H. H. bladz. 131 en volgg. zonder tot nu toe openlijk wederlegd te zijn, het alle rondborstigheit heeft aangevoerd, dat dit besluit in deszelfs, zoo dadelijke, als eventueel mogelijke gevolgen, een volkomen wederopbouw is van het Fransche *conflictenstelsel*, met slechts eene zeer geringe verandering van vorm, maar, wat inhoud en gevolgen betreft, meer gevaarlijk en nadeelig; dat hetzelfde in strijd is met onze grondwet en verdere wetgeving en regtens geheel onbestaanbaar. Het ligt buiten ons bestek, hetgeen door genoemden schrijver ter bedoelde plaatse is ter nedergesteld, alhier te herhalen. Alleen willen wij opmerken, dat, ingevolge art. 105 der grondwet de wetgevende magt door den koning en de staten-generaal *geramenlijk* wordt uitgeoefend; dat alzoo noch den koning, noch de staten-generaal alleen, hoezeer deze meesten, ingevolge art. 77 *ibid.*, het geheele Nederlandsche volk vertegenwoordigen, daartoe bevoegd kunnen worden geacht; dat, indien er een *conflict* is, waarvan de regeding bij uitsluiting aan de wetgevende magt behoort, het zeker de regeding is van de competentie der verscheidene *magten*, en wel bepaaldelijk de regeding van de bevoegdheid van de wetgevende magt, en wel bepaaldelijk de regeding van de bevoegdheid van de wetgevende magt, en dat

